

॥ १० ॥ यत्रायमिति यतः कारणादित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ बाणैः शत्रुप्रेषितैस्तुल्यां

विजयोपि हि मे शूरनप्रिया यो कल्पते ॥ अचक्षुर्विषयश्चंद्रः कांप्रीतिं जनयिष्यति ॥ १० ॥ किं मे युद्धेन किं प्राणैर्युद्धकार्येन विद्यते ॥ य
त्रायं निहतः शोतेरणमूर्धनिलक्ष्मणः ॥ ११ ॥ यथैव मां वनं यातमनुयाति महाद्युतिः ॥ अहमप्यनुयास्यामि तथैवैनं यमक्षयं ॥ १२ ॥ इ
ष्टबंधुजनो नित्यं मांसनित्यमनुव्रतः ॥ इमामवस्थांगमितो राक्षसैः कूटयोधिभिः ॥ १३ ॥ देशे देशे कलत्राणि देशे देशे च बांधवाः ॥ तंतु
देशं न पश्यामि यत्र भ्राता सहोदरः ॥ १४ ॥ किं नुराज्येन दुर्धर्षलक्ष्मणेन विना मम ॥ कथं वक्ष्याम्यहं त्वं बांसुमित्रां पुत्रवत्सलां ॥ १५ ॥
उपालंभं न शक्यामि सोढुं दत्तं सुमित्रया ॥ किं नु वक्ष्यामि कोसल्यामातरं किं नु कैकर्यां ॥ १६ ॥ भरतं किं नु वक्ष्यामि शत्रुघ्नं च महाबलं ॥ सह
तेन वनं यातो विना तेनागतः कथं ॥ १७ ॥ इहैव मरणं श्रेयो न तु बंधुविगर्हणं ॥ किं मया दुष्कृतं कर्म कृतमन्यत्र जन्मनि ॥ १८ ॥ येन मे धार्मि
को भ्राता निहतश्चाग्रतः स्थितः ॥ हा भ्रातर्मनुज श्रेष्ठशूराणां प्रवरप्रभो ॥ १९ ॥ एकाकी किं नु मां त्यक्त्वा परलोकाय गच्छसि ॥ विलपंतं च
मां भ्रातः किमर्थं नावभाषसे ॥ २० ॥ उत्तिष्ठ पश्य किं शेषे दीनं मां पश्य च क्षुषा ॥ शोकार्तस्य प्रमत्तस्य पर्वतेषु वनेषु च ॥ २१ ॥ विषण्णस्य
महाबाहो समाश्वासयिता मम ॥ राममेवं ब्रुवाणं तु शोकव्याकुलितेन्द्रियं ॥ २२ ॥ आश्वासयन्नुवाचे दंसुषेणः परमं वचः ॥ त्यजे मां न
रशार्दूलबुद्धिं वै क्लृव्य कारिणीं ॥ २३ ॥ शोकसंजननीं चिंतां तुल्यां बाणैश्च मूमुखे ॥ नैव पंचत्वमापन्नो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः ॥ २४ ॥ न
त्यस्य विकृतं वक्रं न च श्यामत्वमागतं ॥ सुप्रभं च प्रसन्नं च मुखमस्य निरीक्ष्यतां ॥ २५ ॥ पद्मपत्रतलौहस्तौ सुप्रसन्ने च लोचने ॥ नेदृशं
दृश्यते रूपं गतासूनां विशांपते ॥ २६ ॥

ति ॥ २५ ॥ पद्मपत्रतलौ पद्मपत्रवद्वक्तवर्णकरतलवंतौ ॥ २६ ॥

॥ न पंचत्वं मृतिमापन्नः श्वासाद्यनुभवात् ॥ २४ ॥ नापि मरिष्यति लक्षणाभावादित्याह ॥ न ह्यस्ये